

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2181

гр. София, 11.10.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО VIII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мина Мумджиева

Членове: Костадинка Костадинова
Калина В. Станчева

като разгледа докладваното от Калина В. Станчева Въззивно частно наказателно дело № 20221100604075 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 306, ал. 3 вр. ал. 1, т. 4 НПК във вр. с Глава двадесет и втора от НПК.

Образувано е по повод частна жалба, депозирана от предадената на съд с частна тъжба Й. Ж. К., чрез процесуалния ѝ представител – адв. П.А. /нарочно упълномощена за настоящото производство по силата на изрично пълномощно – л. 5/ срещу разпореждане от 28.06.2022 г., постановено по НЧХД № 14162 по описа на Софийски районен съд (СРС-НО), 102-ви състав за 2021 г., с което е оставена без уважение молбата ѝ за издаване на изпълнителен лист.

В жалбата се заявява претенция за ревизия, респективно отмяна на контролираното разпореждане, в подкрепа на което се излагат съждения, че с оглед прежде постановените съдебни актове по частното дело, а именно решение № 364/25.05.2022 г. по н.д. № 109/2022 г. по описа на СГС, НО, 9-ти въззивен състав, с което е потвърдено разпореждане № 7608/04.12.2021 г. по н.д. № 14162/2021 г. на СРС, НО, 102-ви състав, с което съдията – докладчик е прекратил наказателното производство по делото, в полза на жалбоподателя К. съществува вземане в размер на 1000, 00 лева. Последното е оправдано предвид сторените от нея съдебно-деловодни разноси в посочения размер, за което не само са ангажирани необходимите доказателства, но и законосъобразно съдът е постановил присъждането им на основание разпоредбата на чл. 190, ал. 1 НПК. Поддържа, че фактологията по казуса несъмнено предполага издаването на изпълнителен лист. Постъпвайки в противовес на разписаното в чл. 407, ал. 1 от ГПК, районният съд е постановил незаконосъобразно разпореждане от 28.06.2022 г. Поддържа, че съгласно правилото на чл. 406, ал. 1 ГПК, изпълнителен лист следва да бъде издаден винаги, когато съдът се е убедил в наличието на редовен от външна

страна акт, удостоверяващ подлежащо на изпълнение вземане.

С оглед наведените съображения се отправя молба до въззивната инстанция за отмяна на контролирания акт и постановяване на нов такъв, с който молбата на подсъдимата К. за издаване на изпълнителен лист, да бъде уважена.

Софийски градски съд, като взе предвид доводите на жалбоподателя и релевираното искане, въз основа на материалите по делото и закона, приема за установено следното:

С разпореждане от 04.12.2022 г., постановено по НЧХД № 14162 по описа на Софийски районен съд (СРС-НО), 102-ри състав за 2021 г., съдията - докладчик от първоинстанционния съд е прекратил наказателното производство от частен характер на основание чл. 250 ал. 1, т. 1, предл. последно вр. чл. 24, ал. 5, т. 2 НПК по причина, че тъжбата не отговаря на условията, посочени в чл. 81 от НПК.

С решение от 25.05.2022 г., постановено по ВНЧХД № 109 по описа на Софийски градски съд (СГС-НО), 9-ти състав за 2022 г., съдът е потвърдил горепосочения съдебен акт. Със същото решение частният тъжител К.И.Я. е осъден да заплати на основание чл. 190, ал. 1 НПК в полза на предадената на съд Й. Ж. К. сумата от 1000,00 лева, представляваща съдебно-деловодни разноски за изплатено адвокатско възнаграждение.

С молба от 15.06.2022 г. частният тъжител е приложил по делото разписка за извършен от него като подател паричен превод за сумата от 1000,00 лева, чрез „Български пощи“ ЕАД, и с получател подсъдимата Й. К.. Така с разпореждане от 28.06.2022 г. първоинстанционният съд е отказал да издаде изпълнителен лист в полза на Й. Ж. К., тъй като е приел, че частният тъжител К.Я. е представил доказателства (л. 26-29 от първоинстанционното производство) за вече извършено плащане в претендирувания размер. Именно този съдебен акт на районния съд е предмет на ревизия в настоящото въззивно частно производство.

При така установеното от фактическа страна, въззивният съд достига до следните правни изводи:

Настоящият съдебен състав намира, че искането, с което е сезиран, е подадено от процесуално легитимирана страна в надлежна форма, направено е в законоустановения 7-дневен срок, съгласно разпоредбата на чл. 342, ал. 1 НПК, като разгледано по същество, същото е неоснователно. Съображенията за това са следните:

Съдът се произнася по разноските с присъдата /чл. 301, т.12 от НПК/ или с определение по чл. 306, ал.1, т.4 от НПК. Процесуалният закон урежда въпросите за отговорността за разноски в наказателното производство в разпоредбите на чл. 187 - чл.190 от НПК.

В новелата на чл. 190 от НПК е дадено нормативно разрешение на въпроса в чия тежест остават разноските по дела от общ и от частен характер,

в случаите на прекратяване на наказателното производство или оправдаване на подсъдимия. Същата норма предвижда, че при делата от общ характер тези разноси остават в тежест на държавата, а по делата от частен характер, пред каквато хипотеза сме изправени в настоящия случай - на частния тъжител. Частният тъжител при оправдаване на подсъдимия дължи заплащане на направените от последния разноси, включително и такива за адвокатско възнаграждение.

В конкретиката на настоящия случай се установява, че подсъдимата К. добросъвестно е ангажирала процесуален представител (адв. П.К.А. от ПАК), който да осъществява правната ѝ защита не само в първоинстанционното производство, а и във второинстанционното такова по ВНЧХД № 109/2022 г. по описа на СГС, 9-ти въззивен състав, във връзка с което е съставен и подписан договор за правна защита и съдействие от 04.04.2022 г. (л. 39 в кориците на въззивното дело) с уговорена сума за адвокатско възнаграждение в размер на 1000,00 лева и отбелязване, че сумата е заплатена в брой при сключването на договора.

Съгласно утвърдените в т. 1 от ТР № 6 от 06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. на ОСГТК, на ВКС, постановки, съдебни разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната действително е заплатила възнаграждението, като в договора следва да е вписан начинът на плащане – ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. Съобразявайки тълкувателния акт в своето решение от 25.05.2022 г., второинстанционният съд законосъобразно и в унисон с ангажираните доказателства е присъдил в полза на подсъдимата К. сумата от 1000,00 лева за адвокатски хонорар на нейния процесуален представител.

Новелата на чл. 406, ал. 1 ГПК утвърждава, че изпълнителен лист се издава чрез разпореждане и едва след като съдът провери дали актът е редовен от външна страна и удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника.

Изпълнителният лист е процесуална ценна книга, издадена от съда в установена форма и съдържание, материализираща правото на принудително изпълнение на притезание, доказано с изпълнително основание, въз основа на което се издава. Същият овластява и разрешава на изпълнителния орган по искане на кредитора да пристъпи към принудително изпълнение на материализираното в него притезание, когато няма доброволно изпълнение. Притезанието по изпълнителният лист обаче може да се изпълни и доброволно от длъжника.

Доброволното изпълнение на материализираното в изпълнителния лист притезание е основание за прекратяване на изпълнителното производство, ако такова е образувано въпреки изпълнението. Съгласно чл. 433, ал.1 т.1 ГПК погасяването на вземането по изпълнителния лист се доказва с разписка за плащане, която ако не бъде оспорена от взыскателя, се приема за истинска.

Тъй като принудителното изпълнение замества липсата на доброволно изпълнение, няма законова пречка дори след издаване на изпълнителния лист и образуване на изпълнително производство, страните да уредят доброволно отношенията си, предмет на същия и да дерогират принудителното изпълнение. Доколкото изпълнителният лист е ценна книга, правата по която могат да се реализират по пътя на принудителното изпълнение, със споразумението за погасяване на правата, които материализира, отпада и основаниято кредиторът да държи листа. Той вече не материализира негово вземане /така прието и в решение № 255 от 31.10.2014 г. по гр.д. № 3109/2014 г. на 1-во гр. отд. на ВКС/.

В светлината на процесния случай, както законосъобразно е прието и в проверяваното съдебно разпореждане, наличието на представени пред първоинстанционния съд писмени доказателства, видно от които частният тъжител Я. вече е заплатил в полза на подсъдимата К. търсената сума в размер на 1000,00 лева, прави безпредметно издаването на изпълнителен лист в полза на последната за същата тази сума.

Решаващият мотив на Софийския районен съд, че при плащане на дължимата сума в размер на 1000,00 лева посредством паричен превод, реализиран чрез „Български пощи“ ЕАД, която сума е подлежаща на възстановяване в резултат на постановеното окончателно въззивно съдебно решение, не следва да се издаде изпълнителен лист, е законосъобразен и обоснован.

Изпълнителен лист се издава само за подлежащо на принудително изпълнение вземане. В определение № 67 от 15.02.2022 г., постановено по т.д. № 2765/2021 г., 2-ро търг. отд. на ВКС е прието, че когато до издаване на изпълнителния лист вземането е погасено чрез плащане, то не може да се издаде обратен изпълнителен лист. Доброволното изпълнение на задължението преди издаване на обратния изпълнителен лист, означава, че не съществува вземане, подлежащо на принудително изпълнение. Съответно не може да се издаде изпълнителен лист. Това е така, понеже изпълнителен лист се издава само на подлежащи на изпълнение задължения.

Във връзка с посоченото, жалбата от страна на подсъдимото лице срещу първоинстанционното разпореждане, с което искането за издаване на изпълнителен лист за сумата от 1000,00 лева, е оставено без уважение, настоящият състав на Софийски градски съд намира, че е доказано по установения ред плащане и то в екзактния размер за горепосочената сума. Последното компрометира претенцията на частния жалбоподател за наличие на подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника поради погасяването му чрез плащане, поради което въззивният състав на съда се солидаризира с формирания извод от първоинстанционния съд и намира, че атакуваният съдебен акт е правилен и законосъобразен, и като такъв следва да бъде потвърден.

Воден от горното, на основание чл. 345 НПК във вр. с чл. 341, ал. 2 от

НПК и чл. 306, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 4, пр. 2 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане от 28.06.2022 г., постановено по НЧХД № 14162 по описа на Софийски районен съд (СРС-НО), 102-ви състав за 2021 г., с което молбата на подсъдимата Й. Ж. К. за издаване на изпълнителен лист е оставена без уважение.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____